

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για τον βίο και την προσφορά των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα υπό ανέγερση Ιερό Ναό των Αγίων Αυταδέλφων Θεσσαλονικέων Κυρίλλου και Μεθοδίου , Μεγάλων Ιεραποστόλων και Φωτιστών των Σλάβων στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων το Σάββατο της Διακαινησίμου 11 Μαΐου 2024.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο συνεχάρη τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού Πρωτοπρ. Θωμά Μπεκιάρη, το εκκλησιαστικό συμβούλιο και όσους προσφέρουν από το υστέρημα τους, ώστε σύντομα να ολοκληρωθούν οι εργασίες ανεγέρσεως του Ιερού Ναού.

Παράλληλα αναφέρθηκε στον βίο και στην προσφορά των τιμωμένων Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου λέγοντας μεταξύ άλλων: «Θείας πίστεως λα-μ-πα-δουχία φῶς ηὐ-γά-σα-τε θεογνωσίας, ἰσαπό-στο-λοι Χριστοῦ, παμ-μα-κάριστοι, τοῖς ἐν νυκτί τῆς ἀπάτης ὑπάρχου-σιν».

Με αυτούς τους λόγους περιγράφει το έργο και επαινεῖ ο ιερός υμνογράφος τους δύο Θεσ-σα-λονι-κείς αδελφούς Κύριλλο και Μεθό-διο, τους φωτι-στές των Σλάβων. Και ο έπαινός του είναι απόλυτα δικαιολογημένος και αντάξιος του έργου τους, γιατί η προσφορά τους παραμένει ανε-ξίτηλη στις ψυχές των ανθρώπων, στις χώρες των οποίων κήρυ-ξαν το Ευαγγέλιο του Χριστού, αλλά και στην ιστορία όλων των σλα-βικών λαών .

Παραμένει όμως ανε-ξίτηλη και στις δικές μας ψυχές, τις ψυχές των Ελλήνων που αι-σθανόμαστε υπε-ρήφα-νοι και καυχώμεθα εν Κυρίω, γιατί οι δύο αυτάδελφοι πραγ-μα-το-ποίησαν με επιτυ-χία τη μεγάλη απο-στο-λή που τους ανέθεσε ο σο-φός πατρι-άρ-χης Κων-σταντινουπό-λεως Φώτιος, την τελευταία εντο-λή την οποία έδωσε πριν από την Ανάληψή του ο Κύριός μας στους μαθητές του.

Πορεύθη-καν σε τό-πους άγνω-στους και μα-κρινούς γι' αυτούς. Πορεύθηκαν σε έθνη που ζού-σαν μία ζωή πολύ διαφο-ρετική από την οργα-νωμένη και πολι-τισμένη ζωή της πατρί-δας τους, του Βυζα-ν-τίου. Πορεύθη-καν χω-ρίς να γνωρίζουν που ακριβώς κατευ-θυ-νο-ν-ται και πόσα προβλή-μα-τα και τα-λαιπωρίες και θλίψεις θα αν-τι-μετω-πίσουν.

Και αντιμετώπισαν πράγματι πολλές, σαν αυτές που περιγράφει ο πρωτοκο-ρυ-φαίος από-στολος Παύ-λος, ότι υπέμεινε ο ίδιος, και τις αν-τι-μετώ-πι-σαν με τον τρόπο ο μέγας απόστολος, ώστε φέρουν επάξια τον τίτλο του ἰσαποστό-λου και του ομοτρόπου των αποστό-λων.

Και ο τρόπος αυ-τός ήταν η πίστη στον Χρι-στό, του οποίου το Ευαγγ-έλιο κήρυξαν στους σλαβικούς λαούς.

Διέθεταν οι άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος πίστη, πίστη βα-θειά και ου-σιαστική. Και η πίστη τους αυτή ως «έλπι-ζο-μένων υπό-στασις», όπως γράφει ο απόστολος Παύ-λος, τους έκανε να είναι βέβαιοι ότι η προσπά-θειά τους θα είχε την ευ-λογία του Θεού, θα απέ-διδε «καρ-πόν πολύν» και θα οδη-γούσε στον Χριστό και την Εκκλησία του τα σλαβικά έθνη.

Αυτή η πίστη ήταν ακόμη «άγκυ-ρα ασφαλής και βεβαία» για την ψυχή τους στις ώρες της τρικυμίας, ήταν η παρηγορία στους διωγμούς και τις θλίψεις, αλλά συγχρόνως ήταν και η αφετηρία νέων έρ-γων τους, τα οποία φώτι-ζαν όχι μόνο

τον δρόμο της ιεραποστολικής τους πορείας αλλά και τις ψυχές των ανθρώπων και τις οδηγούσαν προς το αληθινό φως, «ὁ φω-τίζει πάντα ἄν-θρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον», δηλαδή προς τον ανα-στάντα Χριστό.

Αυτή η πίστη με την οποία οι ἅγιοι ισα-πό-στολοι Κύριλλος και Με-θοόδιος καταύ-γασαν «τούς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένους» σλαβικούς λαούς, δεν είναι όμως μοναδικό προνό-μιο των αγίων της Εκ-κλησίας μας. Είναι και χρέος του κάθε πιστού, του καθενός μας, διότι το ἐρ-γο του ευαγγε-λι-σμού των αν-θρώπων συνεχίζεται και στις ημέρες μας. Συνεχίζεται και μεταξύ των ανθρώπων που μπορεί να έχουν βαπτισθεί, αλλά βρίσκο-νται πρακτικά μακριά ή και έξω από την Εκκλησία.

Ο Χρι-στός θα μπορούσε να επανα-λά-βει και στις η-μέρες μας το «καί ἄλ-λα πρό-βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔ-στιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύ-της».. Και η ευθύνη του ευαγγελι-σμού των ανθρώπων δεν βαρύνει μόνο την Εκ-κλησία, βα-ρύνει όλους μας, γιατί ὅλοι ὅσοι πιστεύ-ουμε στον Χριστό, ὅλοι ο-σοι ει-μαστε γνήσια τέκνα της Εκκλη-σίας, οφεί-λουμε να ευαγγελι-ζο-μα-στε τον Χρι-στό σε εκείνους που ζούν μα-κριά του, που ζούν στο σκοτάδι της απάτης των συγ-χρό-νων ειδώ-λων και των ψεύτικων Θεών. Δεν χρειάζεται να πορευ-θού-με σε λα-ούς μα-κρυνούς, χρειά-ζε-ται να κάνουμε γνω-στό το ὄνομα του Θεού στους ανθρώπους γύρω μας. Και δεν χρειάζεται να το κάνου-με με λόγια και διδασκαλίες, αλλά να προσπαθούμε να το κάνομε με τη ζωή μας και με την ανα-στροφή μας ανάμεσα στους αν-θρ-ώπους.

Αν εμείς αγωνιζόμαστε να ζούμε την εν Χριστώ ζωή, αν προσπαθού-με να ζούμε σύμφωνα με τη διδα-σκαλία και το ευαγγέλιο του Χρι-στού, αν προσπαθούμε να εκφρά-ζουμε την πίστη μας στον Χριστό με ἔργα αγάπης, τότε θα ευαγ-γε-λι-ζόμαστε το ὄνομά του όπου και αν βρισκόμαστε, στην οικογένειά μας, στην εργασία μας, στο περιβάλλον μας, ανάμεσα σε γνωστούς και αγνώστους μας αν-θρώπους. Και έτσι θα παρακινούμε και ὅσους βρι-σκονται μακριά από τον Χριστό και αδιαφορούν γι' αυτόν, να τον πλη-σιάσουν και να τον γνωρίσουν.

Ἔτσι θα γινόμαστε και εμείς μιμητές των αγίων αυταδέλφων και ισαπο-στόλων Κυρίλλου και Μεθοδίου των Θεσσαλονικέων και προστα-τών της ενορίας σας, και θα έχουμε και τη χάρη τους και την ευλογία τους στη ζωή μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

